

3. særlig handelskyndige. Men heller ikke her er det Tanken, man opgiver; man haaber, at Borgerrepræsentanterne ikke ville indskrænke sig til at vælge Kjøbmand, men søge, hvad der maaffet er vanskeligere, at finde virkelig dygtige Sømand — uagtet saadanne kun i en ringe Grad ville være disponible — fordi det i Havnebestyrelsen er af særdeles Bigtighed. Men man kan ikke i Loven skaffe nogen Garanti for, at Valgene blive gode, hvilket er Hovedsagen, og Udvalgets Majoritet, der har det største Ansættelse om at imødekomme Indenrigsministeren, der jo forøvrigt er gaaet ind paa Sagen, har derfor troet at kunne slutte sig til ham i saa Henseende. Den samme Tanke, som har bragt Udvalget til at indføre Bestemmelsen i Loven — den Tanke nemlig, at give en Besejning for Valgene — den selsomme Tanke berettiger os til at lade den gaae ud, idet det nemlig dog til Syvende og Sidst er den, til hvem Valget overdrages, paa hvis Beslutning Valgets Godhed vil beroe. Naar der staaer, at Forslaget er af „Udvalgets Majoritet“, saa er det, fordi et Medlem af Udvalget har lagt saa særlig Vægt paa det tidligere Bedtagne, at han ikke i dette Punkt kunde concedere.

Besvarelse: Da jeg er den Minoritet, som har fastholdt Paragraphen saaledes, som den oprindelig var affattet, skal jeg tillade mig at tilføje et Par Ord. Egentlig vilde det, troer jeg, være overflødig for mig at motivere det; thi den ærede Ordfører har saa klart fremstillet Hensigtsmæssigheden af, at en Søofficer og en Toldbudsmand faae Sæde i Havneraadet, at der derom egentlig er sagt Tilstrækkeligt. Han har oplyst, hvorledes Havneraadet vil have mange Berøringspunkter baade med Marinen og med Toldvæsenet, og at det derfor vil være hensigtsmæssigt, at der i Raadet findes et Medlem baade fra Marinen og fra Toldvæsenet. Det er dette, som jeg anseer for det Hensigtsmæssigste; jeg troer, at det vil i høj Grad lette Forretningsgangen. Det er, forekommer det mig, klart, at naar disse to findes i Havneraadet, saa er det naturligt, at det er dem, til hvem Havnedirecteuren vil henvende sig, naar han har et Forslag at gjøre, hvor-

ved der kan blive Tale om en Interesse for Marinen eller Toldvæsenet. Han vil derved ikke blot have dem at konsulere, men han vil tillige gjennem dem kunne forberede Sagen; han vil ved dem kunne komme til Kundskab om, hvorvidt Toldvæsenet og Marineministeriet er stemt for det, og om de Forandringer, der mulig i Forslaget maae indføres, for at det kan blive accepteret af disse to Autoriteter. Det er, forekommer det mig, den korteste Vej at komme til et Resultat paa og den hensigtsmæssigste. Det er allerede antydet af den ærede Ordfører, at de to Mænd, som faae Sæde i Havneraadet, vil det paaligge ikke blot at betragte Sagen fra Toldvæsenets og Marinens Standpunkt, men ogsaa fra Havnens Standpunkt, saa at de tage Hensyn til, hvad der vil gavne Havnen. Derved nødes de til ikke at staae paa et eenfaldigt Standpunkt, og naar de derefter henvende sig til de to Autoriteter, da skønner jeg ikke rettere end at Sagen hurtigt vil blive ordnet paa den bedste Maade. Sagen stiller sig ganske forskjelligt, naar Forslaget er kommet fra Havnedirecteuren, og derpaa kommer ind i Havneraadet og derefter af Ministeriet sendes til Toldvæsenet eller Marineministeriet. Det er naturligt, at disse Autoriteter betragte Sagen eenfaldigt fra deres Standpunkt. De tage Hensyn til, hvorvidt den kan harmonere med deres Interesser, og ville saa af yderste Magt forsvare disse Interesser uden at bryde sig om, hvilken Indskyldelse det vil have paa det Forslag, der er stillet. Det er disse Betragtninger, som have gjort, at jeg anseer det for hensigtsmæssigt at holde paa det oprindelige Forslag. Naar man vilde sige: Ja, der er en Mulighed for, at der kunde gives dygtige Folk udenfor Marinen og udenfor Toldvæsenet, som kunde ønskes ind i Havneraadet, er det naturligt Noget, som jeg ikke kan benægte; en saadan Mulighed eksisterer altid; men naar, forsaavidt man kan oversee Forholdene, det Sandsynlige er, at Havnen, saa at sige, er begrændset af Marinen, Toldvæsenet og Kommunen, synes det at være langt hensigtsmæssigere, at dens Sager overdrages til en Bestyrelse, hvori disse tre ere repræsenterede, end paa Grund af en Mulighed ikke at ville sørge